

Sygnatura akt III AUz 178/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Aleksandrowicz

Sędziowie: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans

del. SSO Renata Pohl (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2018 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia M. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 14 czerwca 2018 r. sygn. akt VIII U 1431/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 14 czerwca 2018 r. sygn. akt VIII U Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił apelację odwołującego się od wyroku tegoż sądu z 26 marca 2018 r., na podstawie art. 370 kpc, uznając że strona nie uzupełniła w pełni w określonym terminie braków formalnych apelacji, tj. przedłożyła uzupełnioną o żądane elementy apelację w jednym egzemplarzu, pomimo wezwania do przedłożenia uzupełnionej apelacji w dwóch egzemplarzach. Sąd Okręgowy, powołując się na poglądy orzecznictwa stwierdził, że strona powinna mieć możliwość uzupełnienia apelacji tylko jeden raz, a jeśli z tego nie skorzystała, powinna ponieść tego konsekwencje.

Zażalenie na to postanowienie złożył odwołujący domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, celem wezwania odwołującego do uzupełnienia braków formalnych apelacji oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu odwołujący się podniósł, że uzupełnił braki formalne apelacji o wszystkie wymagane elementy składając w terminie pismo przewodnie z załącznikami w postaci uzupełnionej apelacji. Przedłożenie drugiego egzemplarza pisma nie było objęte rygorem w postaci

odrzućenia apelacji. Żądanie przedłożenia drugiego egzemplarza pisma zostało zredagowane w osobnym punkcie, po wymienieniu elementów koniecznych do uzupełnienia pod rygorem odrzućenia apelacji. Zdaniem żalącego, przed odrzućeniem apelacji winien być odwołujący wezwany do przedłożenia drugiego egzemplarza apelacji. Ponadto podniósł, że odrzućenie apelacji narusza zasady współżycia społecznego, ponieważ stwierdzony brak nie jest brakiem uniemożliwiającym nadanie sprawie dalszego biegu, zaś skutki są dotkliwe dla strony, która jest schorowana.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Apelacja złożona przez odwołującego reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika zawierała liczne braki formalne: nie była podpisana, nie zawierała wniosków apelacyjnych, nie zawierała uzasadnienia zarzutu skierowanego przeciwko wydanemu rozstrzygnięciu, nie została opłacona. Wbrew twierdzeniom podniesionym w zażaleniu, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji zostało sformułowane prawidłowo. Oznaczono w nim braki formalne w sposób dokładny, podano termin ich uzupełnienia oraz wyraźnie określono skutek niezachowania terminu, jakim jest odrzućenie apelacji. W szczególności wskazano, że uzupełnienie apelacji winno być sporządzone w formie pisma procesowego w dwóch egzemplarzach. Żądanie to istotnie zostało zredagowane w osobnym zdaniu, jednakże odnoszącym się do zdania pierwszego szczegółowo oznaczającego braki formalne. Wbrew zarzutom podniesionym w zażaleniu, logiczne powiązanie zdania pierwszego i drugiego pisma wzywającego do uzupełnienia braków formalnych apelacji, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że braki formalne apelacji winny być uzupełnione w formie pisma procesowego w dwóch egzemplarzach, pod rygorem odrzućenia apelacji. Skoro bowiem uzupełnienie apelacji w ściśle określonym terminie opatrzone zostało rygorem jej odrzućenia, to logicznym jest, że uzupełnienie to winno być dokonane w tym terminie w dwóch egzemplarzach. Podkreślenia wymaga, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji zostało skierowane do profesjonalnego pełnomocnika odwołującego się, a zatem osoby zorientowanej w regulacjach procesowych dotyczących uzupełniania braków formalnych pism procesowych. Stosownie do art. 368 § 1 kpc apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a zgodnie z art. 128 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy celem doręczenia ich uczestniczącym w sprawie stronom. Złożenie apelacji oznacza konieczność sporządzenia pisma procesowego odpowiadającego wymogom ustawowym dla tego pisma przewidzianym wraz z odpisami w liczbie odpowiadającej uczestniczącym w procesie stronom. Tymczasem pełnomocnik odwołującego, w wykonaniu wezwania do uzupełnienia braków apelacji, złożyła w dwóch egzemplarzach tzw. pismo przewodnie informujące o złożeniu, w wykonaniu wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji, uzupełnionej apelacji, jednakże tylko w jednym egzemplarzu ową uzupełnioną apelację, nie dołączając do niej odpisu.

Skoro zatem pełnomocnik odwołującego nie przedłożyła pisma uzupełniającego apelację zawierającego wykonanie zarządzenia sądu o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych apelacji w dwóch egzemplarzach, to w istocie w wyznaczonym przez Sąd terminie nie uzupełniła apelacji. Skutek tego jest określony w art. 370 kpc, przez co, jak słusznie wskazuje Sąd I instancji, wyłączona jest możliwość stosowania art. 130 kpc do takiego pisma. Interpretacja ta jest potwierdzona wykładnią funkcjonalną oraz systemową. Za Sądem I instancji powtórzyć należy, że prawo do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji) zawiera w sobie bowiem nie tylko prawo do odpowiedniego (rzetelnego, sprawiedliwego) ukształtowania procedury sądowej, ale także prawo do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu. Stąd należy uwzględnić nie tylko aspekt sprawiedliwości proceduralnej, a więc umożliwienia stronie naprawienia (uzupełnienia) błędów, ale także funkcję dyscyplinującą przepisów procesowych, gwarantujących rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Stronie należy więc umożliwić uzupełnienie braku apelacji, ale nie powinno to prowadzić do naruszenia funkcji dyscyplinującej. Inaczej mówiąc, strona powinna mieć możliwość uzupełnienia braków apelacji tylko jeden raz. Jeżeli z niej nie skorzystała w sposób odpowiedni, to powinna ponieść tego konsekwencje. (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2003 roku, III PZP 10/03).

Mając powyższe na uwadze należało wywiedziony przez odwołującego środek zaskarżenia odrzucić wobec nieuzupełnienia braków formalnych, a to na podstawie art. 370 kpc.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że Sąd Okręgowy prawidłowo postąpił odrzucając apelację M. K., co skutkowało oddaleniem zażalenia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

del. SSO Renata Pohl	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------------------	--------------------------------